

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mvndvs Et Mvndi Partes, Divinæ Bonitatis Ac Ivstitiæ Præcones

Stengel, Georg

Ingolstadt, 1645

§. 3. Permittente, ob justas caussas, Deo, malum sæpe dæmonem esse
fulminum fabricatorem, etia[m] in ipsa templa cadentiu[m].

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52365)

caussa. Nam dum sathan ouium greges percussit, toti mundo ostendit, Iobum ouibus ipsis esse patientiorem. Quid, non modò gloriosius, sed etiam, vtilius fuit Iobo, oues seruare, an patientiæ laudem & mercedem adipisci? cuius vt virtus per omnes numeros agnosceretur, DEVS eam velut scopum, de cælo, petendi (quasi inde origo plagæ esset) dæmoni id sollicitè flagitanti concessit; quamuis id alio fine dæmon flagitârit. Est enim harum rerum promus magis, quàm cõdus Alastor, qui eiusmodi expeditionẽ in Iobũ, ex inuidia, instruxit, malus vtique, de thesauro suo, proferens mala: è quibus optimum Numen bona facit, etiam tum, quando per illum, tanquam per carnificem suum, in impios fulminat.

§. III.

Permittente, ob iustas causas, Deo, malum sæpe demonem esse fulminum fabricatorem, etiam in ipsa templa cadentiũ.

Thom.
Canti-
prat. li. 2.
apum. c.
57. §. 2.

In Teutonia, circa annum Domini M. CC. L. VI. inquit magnus Alberti Magni discipulus, & D. Thomæ Aquinatis condiscipulus, tantos ventorum, coruscationum, tonitruorum, & grandinum fragores inualescere vidimus, vt homines, per ciuitates, quasi amentes ince-

incederent, & imminere diem iudicij formidarent. Circa Treuirim, vineas demolitas penitus, siluas & arbores antiquissimas funditus euersas inspeximus, & excelsorum adificiorum fastigia corruisse. Fuerunt autem, qui dicerent, demones se uidisse, & eos, quasi bestias, diuisos in aëre, sibi inuicem ex ventis contrarijs occurrisse. Itaque non elementis duntaxat ex ingenio atque natura agentibus, sed etiam cacodæmonibus ipsis, furore atq; odio, incitatis frænum subinde, vel in exercitium, vel in supplicium nostrum, laxat vniuersi Rector: vnde magni persæpe motus damnâque ingentia bonorum temporalium existunt, vt bona spiritualia eorum vice subeant. Nam discunt inde mortales metuere, atque exorare omnipotentem, & aliorum interitu moniti semper in procinctu stare. Ita Volsinium Tuscorum oppidum opulentissimum, fulmine incensum, omne concrematum est. Ita, teste Baronio, Anno 857. Coloniae. 17. Cal. Octobr. terribili coorta tempestate, subito fulmen informe, igne, draconis instar, Basilicam S. Petri hominibus confertissimam, scidit, penetrauit, atq; ex omni illa multitudine tres homines, diuersis quidem locis, vno tamē ictu, in mor-

Baronius
ad Ann.
Christ.
857.

tem dejecit; alios autem sex, eodem impetu, ita prostravit, ut femiuiui auferrentur; cæteros verò, quos non tetigit igne, percussit timore, docuitq; rebus diuinis incontaminatos adesse. Itaq; non impia Ethnicorum duntaxat fana, sed religiosissima etiam Christianorum templa sunt de cælo verberata. *Cur enim Dominus vniuersorū non posset sathanæ permittere in templa, ad terrorem eorum, qui templis abutuntur, quod concessit illi, in Iob seruū suum, qui & ipse templum Dei fuit? De Romano illo Tullius cecinit:*

2. C. r. 6
16.

*Iuppiter omnipotens stellanti nixus Olympo
Ipse suas arces, atque inclyta templa petiuit,
Et Capitolinis iniecit sedibus ignem.*

Quod mirum nō erat, dignum etenim igne fuit fanum, tot sacrilegijs impiatum. Magis mirum id de nostris. Nam & de alio Christiano templo, alius Author memorat: *In vigilia S. Mathie Apostoli, Coloniae ignem è nubibus excussum, in turrim S. Andreae incidisse, eamque incendisse, illà ipsà nocte, quâ, præ frigore, aquis glacies est inducta, ut tantò mirabilius esset, si, vice niuis, fulmina cecidissent.*

Cæsar. li.
10. cap. 72.

§(o)§

§. IV,